TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI
Sayı : 21119
Tarih : 09.11.2026

52884

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Mahinur Özdemir Göktaş tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Gülüstan Kılıç Koçyiğit
Kars Milletvekili
DEM Parti Grup Başkanvekili

Sosyal devletin sorumluluğu, yurttaşların temel ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik sınırlı yardımlarla değil, insan onuruna uygun bir yaşam sürdürebilmeleri için gerekli koşulları sağlayacak sosyal politikalarla yerine getirilir. Kronik hastalıklarla yaşayan bireylerin sağlık hizmetlerine, tedavi araçlarına ve gündelik yaşamlarını sürdürebilmeleri için ihtiyaç duydukları desteklere erişimi de bu sorumluluğun ayrılmaz bir parçasıdır. Bu erişimin kişilerin gelir düzeyine, ailelerinin ekonomik imkânlarına veya sosyal yardım sisteminin sınırlı ve dönemsel desteklerine bağlı hale getirilmesi, mevcut eşitsizlikleri derinleştirmektedir.

Diyabet, yaşam boyu takip ve düzenli tedavi gerektiren bir hastalık olduğundan, diyabetle yaşayan bireylerin sağlık harcamaları da süreklilik taşımaktadır. Kan şekeri takibinde kullanılan ölçüm araçları, sürekli glikoz izlem sensörleri, insülin pompaları ve bunların zorunlu sarf malzemeleri, hastalığın türüne ve kişinin tıbbi ihtiyacına göre düzenli olarak temin edilmesi gereken ürünlerdir. Bu ürünlerin geri ödeme kapsamında yeterince karşılanmaması veya hastaların bazı ürünlere erişmek için kendi imkânlarını kullanmak zorunda kalması, özellikle düşük gelirli haneler açısından ağır bir ekonomik yük oluşturmaktadır.

Diyabetle yaşayan çocukların tedavi ve takip ihtiyaçları, ailelerin gündelik yaşamını ve ekonomik koşullarını doğrudan etkilemektedir. Aileler, çocuklarının sağlık ihtiyaçlarını karşılamak için düzenli harcamalar yapmakta; cihaz ve sarf malzemelerinin temininde yaşanan güçlükler karşısında başka temel ihtiyaçlarından kısmak zorunda kalabilmektedir. Benzer biçimde düşük gelirli yetişkinler, güvencesiz çalışanlar, sosyal güvencesi bulunmayanlar ve prim borcu nedeniyle sağlık hizmetlerine erişemeyenler, hastalığın gerektirdiği düzenli takip ve tedavi araçlarına erişimde daha ağır sorunlarla karşılaşabilmektedir.

52884

Sosyal yardım politikalarının bu ihtiyaçları dikkate alması, kronik hastalıkla yaşayan bireylerin dönemsel ve sınırlı yardımlarla desteklenmesi yerine, sağlık ve yaşam koşullarının bütünlüklü biçimde değerlendirilmesini gerektirmektedir. Diyabetle yaşayan kişilerin ihtiyaç duydukları tıbbi cihaz ve malzemelere erişiminin sosyal yardım başvurularına veya gelir durumuna bağlı bir yardım mekanizmasına bırakılmaması; bu giderlerin kamusal sağlık güvencesi kapsamında karşılanması esastır. Bununla birlikte sosyal destek sisteminin, hastalık nedeniyle ortaya çıkan ulaşım, beslenme ve gündelik yaşam giderlerini de gözeten, hak temelli ve erişilebilir bir yapıda olması gerekmektedir.

Bu bağlamda;

1. Bakanlığın sosyal yardım programlarından yararlanan diyabet tanılı kişi sayısı kaçtır?
2. Bu kişilerin yaş, cinsiyet, diyabet türü ve illere göre dağılımı nedir?
3. Diyabetle yaşayan bireylerin sürekli glikoz izlem sensörleri, insülin pompaları ve zorunlu sarf malzemelerine erişimi için Bakanlığınız tarafından doğrudan veya diğer kamu kurumlarıyla iş birliği içinde sağlanan özel bir destek bulunmakta mıdır?
4. Bulunuyorsa bu destekten son üç yılda kaç kişi yararlanmıştır?
5. Diyabetle yaşayan bireylerin ve ailelerinin hastalık nedeniyle karşılaştıkları ulaşım, beslenme ve diğer zorunlu yaşam giderleri sosyal yardım değerlendirmelerinde dikkate alınmakta mıdır?
6. Bu ihtiyaçlar hangi ölçütlere göre değerlendirilmektedir?
7. Diyabetle yaşayan bireylerin ve ailelerinin hastalık nedeniyle karşılaştıkları ekonomik yükün azaltılması, sosyal desteklere erişimlerinin kolaylaştırılması ve ihtiyaçlarının süreklilik temelinde karşılanması amacıyla özel bir sosyal destek programı oluşturulması planlanmakta mıdır?